Întoarce-te spre mine cu un ochi plin de propria privire

On Martie 01, 2020

Magia este consecința modului cum imaginezi o lume fantastică și cum o transfigurezi într-o creație raportată la logica lui Dumnezeu.

Am vrut să fiu un magician, un creator al efectelor de clarobscur, un promotor al unicității, un artist deosebit pe care însăși Dumnezeu l-ar recomanda drept model al unei arte care nu dispare niciodată, care nu se învechește, ci își efectuează manifestarea de anvergură în relația fizică dintre refracție și reflecție. Ceream prea mult de la un simplu visător? Mă bucuram de o închipuire care se refuză concretului?

Poate că, totuși, mă încredeam prea mult în altcineva diferit de mine, cu mai multe calități, mai îndrăzneț și mai captivant, dar asemănător mie prin forma de imaginație pe care mi-o furniza mândria. Mândria de a nu fi ultimul din istoria acestei omeniri, cinstea de a fi primul într-un top al minților strălucite, al marilor zei ai omenirii.

A înțelege magia este o artă, un proces de trăire asemănător cu posibilitatea de a gusta dintr-un fruct oprit: trebuie să te lași în voia unei senzații de pericol iminent, în ciuda unei senzații accentuate de fragilitate. Minunea, intrarea într-o altă situație, mai primejdioasă, într-un câmp al percepțiilor metafizice, mă binedispunea, mă fascina ca pe ceva ce îmi depășea cele mai îndrăznețe visuri. Arta este magia de a scrie cu cerneală invizibilă cuvântul „Surprinzător" pe o singură idee despre mine însumi.

De asemenea, am ajuns să cred că arta este rodul unei relații de simbioză între trei parteneri: unul care se vrea Dumnezeu, celălalt care îl lasă pe Dumnezeu să conducă lumea, iar ultimul este întruchiparea lui Dumnezeu în chip de om. Oare mă puteți privi concomitent în trei direcții, la fel cum ați privi un magician?

Spectatorul nu poate vedea decât una din fețele lucrurilor, cealaltă este ascunsă de însăși atitudinea sa față de fenomenele socotite irațională.

Leadership: Poți să-ți demonstrezi convertirea la ceva mai presus de tine, încât să faci parte din realitatea celorlalți la nivel de autoritate asupra unei creații a cărei perfecțiune întrece imaginația?

Eu sunt un mare magician, își zice Dumnezeu, chiar dacă magicianul arată ca un om care se dă drept Dumnezeu și pe care Dumnezeu nu-l recunoaște ca fiind egalul Său.

Iar oamenii care văd un magician se întâlnesc întotdeauna cu Dumnezeu prin prisma unui act de creație care se distinge prin forța de sugestie, în fața unui Creator care se reinventează în permanență, știind că ceea ce se vede cu ochiul liber este imaginea unei evadări într-o altă lume, privită și simțită mai intens.

Presupun că acumularea unei experiențe de acest fel este o relație geometrică între sentimentele de teamă și delicatețe, sporite misterios de o doză de superstiție creată după toate aparențele unei povestiri realiste. În planul formei artistice și totodată al iluziei, trebuia să mă încadrez în câmpul unei existențe care se voia a fi un ghid pentru o altfel de formulare a realismului metafizic, Shakespearian, filtrat prin multiple grile imaginare. Aici, fiecare personaj de pe scenă își prezintă un chip diferit de al celorlalte.

Dumnezeu m-a întrebat de ce vreau să fiu un mare magician, fiindcă oricum nu-mi va acorda vreodată șansa să ajung ca El, la același nivel de superioritate. I-am spus că dacă nu-mi este dat să ajung un mare magician, nu voi putea niciodată să arăt tot ce pot, iar astfel slava și puterea Lui nu se vor afla niciodată în mine. Ar înseamna că Dumnezeu nu există, că magia nu există, iar eu nu pot fi un magician. Şi, probabil, celebra vorbă: "Omul a fost făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu", este falsă.

N-am primit niciun răspuns. Şi, astfel, am învățat ce înseamnă puterea: să nu dai nicio explicație referitor la cine ești, ci să continui să pui lumea în dificultate când vine vorba de adevăr. Asta e magia. Iar eu sunt un magician fiindcă, desigur, nimeni nu crede eu sunt Dumnezeu și că exist în fiecare din voi, că fac parte din realitatea voastră, chiar acum.

Leadership: Poți să pui semn de egalitate între două entități de putere, de natură diferită, prin intermediul unui act de creație care implică criteriul asemănării cu un fenomen de receptare a unei imagini veridice asupra realității neobservabile?

Concomitent cu magia se dezvoltă și pătrunderea în alte universuri. Dacă m-am deghizat într-un magician care își ascunde dumnezeirea, cu grijă și atenție, este pentru că trebuia să-mi adaug o sursă suplimentară de promovare a imaginii mele în formula alterității: *"Mergi spre un altul pentru a obține ceea ce tu nu ai."* Dacă, în acest sens, aș face o trimitere la personajul lui John Fowles, iată ce mi s-ar aduce la cunoștință:

"Nicholas, dacă vrem să încercăm să reproducem fie și numai parțial câte ceva despre legile misterioase care guvernează existența atunci trebuie să știm să depășim unele din convențiile pe care omul le-a inventat pentru a ține în frâu aceste scopuri fundamentale. Asta nu înseamnă că în viețile noastre obișnuite asemenea convenții trebuie ignorate. Nicidecum, ele sunt ficțiuni necesare, dar în jocul de-a Dumnezeu noi am pornit de la premiza că în realitate totul este ficțiune și totuși nicio ficțiune nu este necesară."

Sub ce formă mă vedeți acum, când știți că sunt totodată Nicholas Urfe, Neculai Fântânaru și John Fowles, într-un joc de-a Dumnezeu, sub auspiciile magice și dătătoare de putere ale trinității metafizice? Probabil, vă închipuiți că mă aflu la mijloc de lumi: o întâlnire aparte între personaj și scriitor, în negociere cu o moarte ce-și așteaptă învierea. Nu este o ficțiune, ci doar o realitate care trece de la o stare la alta, de la un punct la altul, într-un cerc magic care se rostogolește în interiorul altui cerc.

Chiar asta este magia: o formulare a realismului propriu, extins, ca cel din lumea visului, cuprins între ceea ce ești de fapt și ceea ce vrei să fii.

Leadership: Îți acorzi șansa să te gândești la tine ca la un teritoriu al cunoașterii științifice care se interpune între o realitate mai înaltă și o creație a cărei forță devine imaginea unei entități omnisciente?

Superioritatea devine dominantă în leadership, așa cum magia devine factor dominant pentru elanul spiritual, fiind explorabilă prin intermediul a ceea ce manifești prin descoperire și prin suscitarea curiozității, prin unirea puterii de creație cu rezonanța acelor curenți de energie care intră în structura unei noi realități de a fi.

Ceea ce ești și ceea ce izbutești să realizezi este o consecință a manifestării interiorizării cu ajutorul proceselor de creație, având ca rezultat atributele: inspirație, viziune și revelație. Așadar, experiența care individualizează un artist este procesul realizării une creații văzută ca o proiecție a Eului într-un plan mai înalt de realitate, impus de o ordine superioară de cunoaștere și de spiritualitate.

Iar spiritualitatea este știința din spatele unui truc ingenios: uimitorul mijloc de a face să dispară realitatea.

Hocus Pocus, am dispărut. Nu-i așa că nu mă vedeți? Nu-i așa că nu mă înțelegeți? Cu toate astea, știți că sunt deja în mintea voastră și că mintea voastră citește mai departe, chiar dacă nu știe ce urmează, fiindcă excepționala putere a unei minți geniale și a unui suflet mare își armonizează aspirațiile prin acea stare de spectacol, de surpriză și detașare de cotidian.

Trag concluzia că liderul-artist este o consecință a puterii de modelare a unei lumi interioare mai vaste, în perimetrul dimensiunii unei cunoașteri care combină teorii și practici inovative, ce au la rândul lor ca activ motivațiile, observabile sau nu.

Acestea îl impulsionează către individualizare, dându-i curajul de a se dedica total excepționalității în câmpul extrem de larg al efectelor obținute prin însăși darul Creației, evidențiind marea lucrare a oricărui artist: capacitatea de a fi total prezent în orice situație și de a o schimba pur și simplu prin puterea a fi o entitate diferită, o entitate omniscientă condusă de legi eterne, necunoscute încă.

Leadershipul este realitatea din care îți fabrici imaginea de Superioritate, în așa fel încât imaginea primită de vederea lumii să nu afecteze modul în care te transpui într-un alt TU.

Întoarce-te spre mine cu un ochi plin de propria privire dacă vrei să înțelegi imaginea unui magician care este un inițiat în marile mistere și, în același timp, este o realitate vie menită să sugestioneze relația unei Entități Superioare cu o lume în care totul se vede dintr-o singură direcție.

Este direcția în care caracterul personal și libertatea de exprimare te fac să te simți un altul.

Source: https://neculaifantanaru.com/intoarce-te-spre-mine-cu-un-ochi-plin-de-propria-privire.html